

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľky **Ing. MP**, bytom Z, C, proti odporkyni **SP, Ú, U** o zastavenie výplaty vdovského dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. decembra 2006, č.k. 20Sd/186/2006-15, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. decembra 2006, č.k. 20Sd/186/2006-15, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie II. odporkyne z 19. decembra 2005 a rozhodnutie III. z 19. decembra 2005, č. X. Rozhodnutím II. odporkyňa podľa §293e zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zák. č. 244/2005 Z.z. (ďalej len „zsp“) zvýšila navrhovateľke starobný dôchodok s účinnosťou od 20. júla 2005 na sumu 10.792 Sk mesačne. Rozhodnutím III. rozhodla podľa §§ 45,56 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení o vzniku nároku navrhovateľky od 31.5.2003 na vdovský dôchodok vo výške 2.109 Sk mesačne, ktorý sa podľa § 56 ods. 3 zákona nevypláca. Dôchodok zomrelého manžela bol 7.029 Sk mesačne. Podľa § 75 zsp vdovský dôchodok je 60% tejto sumy, čo v prípade navrhovateľky predstavuje sumu 2.109 Sk mesačne. Vzhľadom na to, že navrhovateľka splnila podmienky nároku na výplatu dvoch dôchodkov, má sa vyplácať dôchodok, ktorý je vyšší v plnej sume a nižší dôchodok v polovičnej sume. Z dôvodu, že starobný dôchodok navrhovateľky ku dňu 31. mája 2003 presiahol najvyššiu výmeru úhrnu vyplácaných dôchodkov 8.697 Sk mesačne uvedenú v ust. § 56 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb., vdovský dôchodok sa navrhovateľke nebude vyplácať. Odporkyňa v odôvodnení rozhodnutia citovala aj ust. § 260 ods. 1 zsp a uviedla, že týmto rozhodnutím mení svoje rozhodnutie z 12. augusta 2003, č. X.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd sa stotožnil so závermi odporkyne, ktorá pri rozhodovaní vychádzala zo skutočnosti, že ku dňu priznania vdovského dôchodku (31.mája 2003) starobný dôchodok navrhovateľky predstavoval sumu 8.697,- Sk a vdovský dôchodok 2.109,- Sk. Úhrn týchto dôchodkov presiahol zákonom stanovenú najvyššiu výmeru úhrnu vyplácaných dôchodkov 9.219,- Sk. Odporkyňa preto správne rozhodnutím III. z 19. decembra 2006 rozhodla podľa ust. § 56 zák. č. 100/1988 Zb. tak, že vdovský dôchodok sa navrhovateľke nevypláca. Nakoľko nárok na výplatu vdovského dôchodku navrhovateľke netrval k 31. decembru 2003, nevznikol jej nárok na jeho výplatu ani po 31.decembri 2003, a to podľa § 260 ods. 1 zsp. Krajský súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že odporkyňa postupovala správne aj pri zvýšení starobného dôchodku (II. rozhodnutie z 19. decembra 2006). Obe rozhodnutia podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil ako zákonné a vecne správne.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Odôvodnila ho v podstate tým, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho skutkového zistenia a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznila, že o starobný dôchodok požiadala 1. januára 2003. Odporkyňa jej ho vypočítala z rokov 1988-1992 zo sumy 3.455,- Sk Na základe rozsudku Najvyššieho súdu z 24. júna 2005 odporkyňa prepočítala starobný dôchodok z rokov 1998-2002. Rozhodnutím č. III. jej bol vdovský dôchodok spätne odobratý. Takýmto rozhodnutím sa cíti byť po náhlej smrti manžela, ktorý poberal dôchodok len asi rok, duplicitne ukrivdená.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, o odvolaní rozhodol bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Z podkladov administratívneho spisu vyplýva, že na základe žiadosti navrhovateľky uplatnenej u odporkyne, jej vznikol od 31. mája 2003, po smrti manžela nárok na vdovský dôchodok. Dôchodok zomrelého manžela bol 7.029 Sk mesačne. Vdovský dôchodok je 60% tejto sumy, 4.218 Sk mesačne. V čase vzniku nároku na dávku vdovského dôchodku bola navrhovateľka (od 1. januára 2003) starobnou dôchodkyňou. Od 1. januára 2003 poberala starobný dôchodok v sume 6.467 Sk. Odporkyňa preto podľa § 56 zák. č. 100/1988 Zb. posúdila súbeh nároku na vdovský a starobný dôchodok. V úhrne tak navrhovateľke vyplácala dôchodok v sume 8.576,- Sk mesačne.

Na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odporkyňa vydala 18. októbra 2005 rozhodnutie (v poradí druhé rozhodnutie o výške starobného dôchodku), ktorým s účinnosťou od 1. januára 2003 priznala navrhovateľke starobný dôchodok vo výške 8.697 Sk. Odporkyňa vychádzajúc z toho, že trval súbeh nárokov navrhovateľky na výplatu starobného a vdovského dôchodku, preskúmaným rozhodnutím č. III. rozhodla o vzniku nároku na vdovský dôchodok (spätne) odo dňa jeho vzniku, od 31. mája 2003 stým, že vdovský dôchodok sa jej nebude vyplácať.

Podľa § 56 ods. 1 veta prvá zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zák. č. 107/1999 Z.z., ak sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku, invalidného, čiastočného invalidného dôchodku alebo dôchodku za výsluhu rokov a na výplatu vdovského a sirotského dôchodku, vypláca sa vyšší (najvyšší) dôchodok v plnej výške a ostatné dôchodky sa vyplácajú vo výške jednej polovice. Najvyššia výmera úhrnu vyplácaných dôchodkov ku dňu 31. mája 2003 je 8.697,- Sk (§ 56 ods. 2 cit. zák.). Ak úhrn dôchodkov presahuje najvyššiu výmeru, zníži sa vdovský dôchodok (alebo sirotsky dôchodok) tak, aby úhrn dôchodkov najvyššiu výmeru nepresiahol, alebo uvedené dôchodky sa nevyplácajú (§ 56 ods. 3 cit. zák.).

Z postupu krajského súdu je zrejmé, že dôsledne skúmal, či dôvody rozhodnutia č. III. majú podklad v zákonných ustanoveniach, na základe ktorých odporkyňa o právnom nároku navrhovateľky na súbehu nárokov na starobný a vdovský dôchodok od 31. mája 2003, po smrti manžela navrhovateľky, rozhodla. Krajský súd venoval náležitú pozornosť zmene výšky starobného dôchodku navrhovateľky od 1. januára 2003, t.j. od jeho vzniku v dôsledku predchádzajúcich rozhodnutí súdov, ktoré poukázali na nesprávny výpočet jeho výšky. Zmena výšky starobného dôchodku potom ovplyvnila rozhodnutie o súbehu nárokov na výplatu starobného a vdovského dôchodku od 31. mája 2003. V odôvodnení rozsudku sa dôsledne vyporiadal so skutočnosťou ohľadom najvyššej výmery úhrnu vyplácaných dôchodkov, ktorý bol v čase vzniku súbehu nárokov na výplatu dôchodkov 8.697 Sk. Vzhľadom na to, že samotný vyšší starobný dôchodok patril navrhovateľke v uvedenej sume, nebolo možné nižší vdovský dôchodok navrhovateľke vyplácať.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu vrátane administratívneho spisu odporkyne zistil, že dôvody uvádzané navrhovateľkou nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutých rozhodnutí odporkyne.

Na základe uvedeného odvolací súd skonštatoval, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa ako i krajský súd z neho vyvodili správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa stotožnil.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyňa v ňom trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. februára 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová